

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Ryanair DAC

(Sprawa C-33/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pracownicy migrujący – Zabezpieczenie społeczne – Właściwe ustawodawstwo – Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 – Artykuł 14 pkt 2 lit. a) ppkt (i) i (ii) – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 11 ust. 5 – Artykuł 13 ust. 1 lit. a) i b) – Pojęcie „portu macierzystego” – Personel latający – Pracownik wykonujący pracę najemną na terytorium dwóch lub kilku państw członkowskich – Łączniki]

(2022/C 266/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Strona pozwana: Ryanair DAC

Sentencja

Artykuł 14 pkt 2 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 631/2004 z dnia 31 marca 2004 r., art. 13 ust. 1 lit. a) i art. 87 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r., a następnie zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., a także art. 11 ust. 5 rozporządzenia nr 883/2004 zmienionego rozporządzeniem nr 465/2012 należy interpretować w ten sposób, że ustawodawstwem w zakresie zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do nieobjętego zaświadczeniami E101 personelu latającego przewoźnika lotniczego mającego siedzibę w państwie członkowskim, który to personel świadczy pracę przez 45 minut dziennie w pomieszczeniu dla załogi, zwanym „crew room”, którym wspomniany przewoźnik dysponuje na terytorium innego państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje ten personel latający, pozostający przez pozostałą część czasu pracy na pokładzie statku powietrznego tego przewoźnika, jest ustawodawstwo tego ostatniego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 29.03.2021

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – WY/Steiermärkische Landesregierung

(Sprawa C-85/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Obywatelstwo Unii – Artykuły 20 i 21 TFUE – Zakres stosowania – Automatyczna utrata obywatelstwa państwa członkowskiego przed przystąpieniem tego państwa do Unii Europejskiej – Oczywisty brak właściwości Trybunału]

(2022/C 266/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WY

Druga strona postępowania: Steiermärkische Landesregierung

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedłożone przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (regionalny sąd administracyjny w Styrii, Austria) postanowieniem z dnia 3 lutego 2021 r.

(¹) Dz.U. C 148 z 26.4.2021.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln – Niemcy) – RV

(Sprawa C-724/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Sędem – Obywatelstwo Unii – Artykuł 21 TFUE – Swobodne przemieszczanie się i pobyt na terytorium państw członkowskich – Szczególna karalność uprowadzenia małoletniego za granicę – Ograniczenia – Ochrona dziecka – Proporcjonalność]

(2022/C 266/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżona: RV

Przy udziale: Staatsanwaltschaft Köln

Sentencja

Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi okoliczność, że jedno z rodziców zabiera swoje dziecko spod opieki kuratora uprawnionego do ustalenia jego miejsca pobytu, aby przewieźć je za granicę, jest zagrożona sankcją karną nawet w wypadku braku użycia przemocy, groźby wyrządzenia poważnej szkody lub podstępu, podczas gdy w sytuacji gdy dziecko przebywa na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, ten sam czyn jest zagrożony karą tylko w wypadku użycia przemocy, groźby wyrządzenia poważnej szkody lub podstępu.

(¹) Data złożenia: 30.11.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 17 marca 2022 r. – Super Bock Bebidas SA, AN, BQ/Autoridade da Concorrência

(Sprawa C-211/22)

(2022/C 266/11)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa